

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1'10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pesamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4'50
na mesec " 1'60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravišтво: Knaflova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Avstrijska zunanja politika.

S.— Dunaj, 15. oktobra. Odsek avstrijske delegacije za zunanje zadeve in Bosno ter Hercegovino je imel včeraj popoldne ob 3. pod predsedstvom kneza Schwarzenberga

Navzoči so bili: Zunanji minister grof Aehrenthal, ministrski predsednik baron Bienerth, skupni finančni minister baron Burian, skupni vojni minister Schönaich in komandant avstrijske mornarice grof Montecuculli.

Referent marquis Baequehen poroča o proračunu zunanjega ministrstva, zlasti z ozirom na trgovsko, politično in gospodarsko delovanje ter priporoča, naj ga delegacija sprejme popolnoma nespremenjeno.

Kot prvi govornik poseže na to v debato poslanec dr. Kramář, katerega veleposlanec in temeljiti govor prinašamo na kratko, da si naši čitatelji sami ustvarijo sodbo o pravičnosti njegovih izjav.

Dr. Kramářev govor.

Doba himnov na aneksijsko politiko je prešla.

Prestolni govor in ekspozicija zunanjega ministra grofa Aehrenthala sta presenetila vso javnost radi svoje suhoparnosti.

Prišel je čas presojevanja aktiv in pasiv naše zunanje politike.

Hvalisani dobiček pridobitve dveh dežel — Bosne in Hercegovine — ne pomenja nikakega aktivnega. Odpravljena je uprava od leta 1878 pridobljene Bosne in Hercegovine, katerih prebivalstvo nas je z odprtimi rokami in z odprtim srcem sprejelo. Čez 30 let pa je nezadovoljnost tako velika v teh deželah, da so se na Dunaju in v Budimpešti balli, da ne bi bosanski deželni zbor sprejel v svoji seji udanostne izjave turškemu sultanu.

Tako postaja hvalisanje aktivne zunanje politike pravo ubožno sprječevalo za našo politiko.

In pasiva te politike?

Turški bojkot, izguba Sandžaka, 54 milijonov odkupnine Turški, 300 milijonov za vojaške priprave za časa aneksijske krize, nered v naših financah, gospodarska emancipacija Srbije od Avstrije, to so pasiva.

Mi Avstriji smo prava predstraža — in po večini smo mi Avstriji Slovani — nemške ekspanzivnosti proti jugovzhodu; mi smo branitelji zgrešene nemške svetovne politike.

Aehrenthal imenuje naše postopanje za časa aneksijske srečno politiko. Nasproti Turčiji in Črni gori smo bili popustljivi, nasproti Srbiji smo si upali nastopiti. Tudi to je pasivum naše zunanje politike. Da smo tudi v Srbiji zmagali, da smo morali zmagati, to je jasno za vsakega, kdor hoče uvideti, da ruska politika ni hotela vojne z Avstrijo, pač pa, da je hotela, da se Avstrija gospodarsko obteži z oboroževanjem in vojnimi pripravami.

In kako slaba je bila v resnici ta naša »silna« zunanja politika. S Turčijo smo delali kravje kupčije, Črni gori smo se udali. Le napram Srbiji smo nastopili, ako ravno uboga avstrijska industrija sedaj krvavo plačuje ceno te politike.

Izmed dveh potov — rešitev cellega aneksijskega vprašanja potom splošne konference, ali pa s samostojnim, samolastnim in popolnoma nepričakovanim razglasom suverenitete, — se je naša zunanja politika odločila brez pravega vzroka in ne da bi vprašala najbolj prizadete kroge — zastopnike avstrijskih narodov — za drugo pot ter s tem težkoče šele vstvarila in izročila našim nasprotnikom nevarno orožje v roke.

Ko je nastala ona napeta situacija, v kateri se je pričakoval vsak trenutek izbruh srbsko - avstrijske vojne, je bila obkoljena Avstrija od samih razžaljenih sosedov.

V soglasju s temi velesilami bi bila dobila Srbija brez škode za nas in naše gospodarske in politične interese gotove koncesije, ki bi tej državi odvzela vsaj vsako pravno podlago za pritožbe zoper Avstrijo.

Črna gora in Srbija bi bila lahko zadovoljna in mi bi se bili izognili diplomatskim konfliktom z Rusijo.

Da se to ni zgodilo, je naša krivda.

Nastal je celemu svetu znani spor med zunanjima ministroma Aehrenthalom in Izvoljskim, ki je povzročil, da so se vse evropske države obrnile proti nam.

Pred vsem pa se je uveljavila politika, s katero niso avstrijski slovanski narodi nikakor zadovoljni Slovani so zvesti Avstriji in vendar se jih zasleduje kot veleizdajnike, kot se je to n. pr. zgodilo z ubogimi Srbi v škandaloznem zagrebškem veleizdajniškem procesu. Dr. Friedjung je stigmatiziral te neokusne denunciacije, toda nevidna roka jih še vedno spravlja na dan.

Blamaže, ki jih je doživela avstrijska vlada s temi procesi, kažejo dovolj jasno, kako se naši »inteligentni« politiki vesele teh procesov in kako jih žele, ker niso bili zadovoljni s samimi dejstvi, temveč so si morali pomagati z drago plačanimi falzifikati, najbrž je to postopanje naših voditeljev zunanje politike utemeljeno v tem, ker so interesirani na tem, da se neprenehoma in najinfamnejše nadaljuje sumničanje proti avstrijskim Slovanom.

Številni slučajji zadnjih akeij kažejo na to, da ta politika ne bo še tako hitro ponehala.

»Hoch Hohenzollern!« je dovoljeno klicati v Avstriji. Če pa kak eksaltiran mladič zavpije »Živio Srbija«, se začne ostudna gonja proti celemu narodu, gonja zlasti proti napredno mislečemu delu naroda (Dr. Kramář ima tu v mislih postopanje barona Schwarza. Op. uredn.) in na to gonjo morajo imeti očitno velik vpliv voditelji naše zunanje politike.

Zunanji politiki naši so zlasti sovražni neoslavizmu, akoravno je

posebno Aehrenthal izvrstno informiran, da neoslavizem nikakor nima nobenega političnega ozadja, temveč da le stremi za kulturnim in gospodarskim zblizanjem slovanskih narodov. Kar hočejo prijatelji svetovnega miru izvesti med narodi vsega sveta, to hočejo neoslavisti izvesti pred vsem med slovanskimi brati, torej hočejo izvesti idejo, za katero si prizadeva ves izobražen svet.

Avstrijski Slovani so ravno v predaneksijskih delegacijah se izrekli za politiko avstrijskega zunanjega ministrstva in avstrijski Slovani so na slovanskem skodu v Sofiji ponovno poudarjali, da odločno odklanjajo vsak konflikt z našo domovino. Nam zadošča notranja zveza med avstrijskimi Slovani in mir z drugimi slovanskimi narodi. Za tem ciljem stremimo, ker le na ta način zamoremo postaviti mejnik protislovanski politiki naše monarhije.

Danes vidimo avstrijsko politiko popolnoma odvisno od nemške vlade.

Ko sva bila leta 1908 s poslanecem Hribarjem v Petrogradu, se je nama Avstrijcem na čast igrala avstrijska himna.

Hribarju se sedaj očita, da ni patrijotičen.

Avstrija je danes priklenjena k Nemčiji in se ne more samostojno prav nič ganiti.

Pred par dnevi nam je ta bizantinizem dunajski rotovž iznova predložil. Nemški cesar je dobil v Avstriji domovinsko pravico, Čehi pa so v glavnem mestu države pritepeni. Avstrijski Slovani protestirajo proti temu, da dunajska javnost hoče reprezentirati v svojem nemškem bizantinizmu pravo zvestobo Avstrije.

Hočem, da se tudi naša zunanja politika ozira na dejstvo, da je 60% avstrijskega prebivalstva — Slovani.

Bivši minister Baerenreither govori:

Za poslanecem dr. Kramářem govori bivši minister Baerenreither ter se obrača proti trditvi dr. Kramářa, da je Avstrija od Nemčije odvisna, in poudarja, da se zvezina razmerja Avstrije čim dalje bolj zboljšujejo in da pride v nedavnem času s Turčijo do važnega vojaškega sporazuma.

Naše stališče na Balkanu je res omajano. Ne da se tajiti, da nas je tam Nemčija gospodarsko izpodrinila, toda je še čas, da to popravimo. Treba je le prave politike! Jugoslovansko vprašanje preveč zanemarjamo. Mi moramo podpirati gospodarske in kulturne jugoslovanske interese na Balkanu, ne smemo jih pa ovirati. Ne zapirajmo svojih mej pred jugoslovanskim duhom in ne zasledujemo izven države in v državi z Balkanom sovražstva.

Splošna nezadovoljnost.

Za Baerenreitherjem govori še baron Schwegel, ki ostro kritikuje Aehrenthalovo politiko in zlasti

znani veleizdajniški zagrebški proces.

Konec seje ob polu 7.

Nadaljuje se danes ob 10. dopolne.

K besedi so priglašeni poslanci Lecher, dr. Ploj, Axmann, Jeonterziovicz, German, dr. Kramář, Zavorcka in minister grof Aehrenthal.

Nekoliko drugače je v resnici.

S.— Dunaj, 15. oktobra. Nekateri listi so poročali, da dr. Šusteršič ni le odložil mandat v odseku za zunanje zadeve, temveč tudi referat o bosanskem vprašanju. To pa ne odgovarja popolnoma stvarnemu položaju. Bosanski referat je že od vsega začetka v rokah dvornega svetnika dr. Ploja in dr. Šusteršič z njim nikakor ni mogel razpolagati.

Konflikt med avstrijsko in ogrsko vlado.

S.— Dunaj, 15. oktobra. Včeraj je bila skupna konferenca ministrov, katere so se udeležili oba ministrska predsednika baron Bienerth in grof Khuen - Hederwary ter oba finančna ministra Bilinski in Lukacs. Težkoče glede bančnega vprašanja so navzlic nasprotnim zatrdilom od vladne strani postale nevarne in grozi izbruhni kriza. Ogrska vlada od svojega stališča nikakor ne odneha. Cel spor se bo izročil strokovnjakom, ki naj bi našli izhod iz te nevarne zapreke.

Spremembe v kabinetu.

S.— Dunaj, 15. oktobra. Med sejo delegacijskega odseka za zunanje zadeve se je v kuloarjih raznesla vest, da je v kabinetu izbruhnila delna kriza. Imenuje se pred vsem finančni minister Bilinski. Včerajšnji »Prager Tagblatt« piše o omajenem stališču ministra Bilinskega in sicer z ozirom na njegovo razmerje do Poljakov.

Delomožnost štajerskega deželnega zbora.

B.— Gradcu, 15. oktobra. Včeraj sta imela nemško-nacionalni in krščansko-socialni klub štajerskih deželnih poslancev sejo. Oba kluba sta zavrnila slovenske zahteve glede delomožnosti štajerskega deželnega zbora. Slovenski klerikaleci so imeli v Mariboru posvetovanje, o katerem so izdali komunikate. Komunikate konstatira, da so stranke večine v deželnem zboru v včerajnji svoji seji odklonile slovenske zahteve, odnosno posredovalne predloge vlade, in zaradi tega odvrčajo slovenski klerikaleci od sebe vsako odgovornost za nadaljno mirno in uspešno sodelovanje v deželnem zboru. Klerikaleci so nadalje sklenili, da naj se vrši 30. t. m. veliko zborovanje zaupnikov v Mariboru.

Predarilski deželni zbor.

B.— Bregenz, 15. oktobra. V včerajšnji seji deželnega zbora se je obravnavala cela vrsta predlogov proti draginji živil.

Zmagujoča napredna misel na Hrvaškem.

V četrtek popoldne ob 3. je imela v Zagrebu svojo zadnjo skupščino hrvaška napredna stranka.

Na tej skupščini se je sklenilo, da stranka kot taka preneha obstajati in se stopi s hrvaško stranko prava v »Hrvatsko ujedinjeno samostalno stranko«.

Eno uro kasneje je imela ustanovni shod nova, pravkar omenjena stranka, ki si je izvolila ta - le odbor: dr. Badaž, dr. Mažuranić in dr. Lorković, predsedniki; dr. Lukinić in dr. Surmin, tajnika; Roje, Barčić, Križ, Bobinac, dr. Vinković, Korenić, dr. Poljak, dr. Heimerl, dr. Nemec, dr. Španić in dr. Wilder, odborniki.

Z ustanovitvijo te nove stranke je torej izginila s političnega poprišča hrvaška napredna stranka kot posebna politična organizacija.

To je dejstvo.

Kako potem prihajamo do tega, da smo današnjemu svojem članku dali naslov »Zmagujoča napredna misel na Hrvaškem«?

Upravičeni smo k temu.

Napredna stranka na Hrvaškem je res po imenu prenehala živeti, ni so pa umrle ideje, ki jih je zastopala.

Naj se že presoja novo hrvaško ujedinjeno samostalno stranko, kakor se hoče, eno se mora priznati, da je njen program, ako abstrahiramo od državno - pravnih točk, popolnoma moderen in vsled tega tudi demokratičen, napreden in svobodomi-seln.

Nova stranka sloni na temelju splošne, enake in tajne volilne pravice, v verskih vprašanjih pa zagovarja stališče popolne svobode vesti.

Stranka, ki zastopa taka načela, ne more biti reakcionarna, marveč je v pravem smislu besede napredna.

Ako so torej naprednjaki na Hrvaškem sklenili opustiti svojo posebno organizacijo, so ravnali taktično in politično popolnoma prav, zakaj s tem korakom so stvari, ki jo zastopajo samo koristili.

Nominalno je sicer izginila iz hrvaškega javnega življenja napredna stranka, toda njene ideje žive naprej v močnejši in številnejši politični organizaciji, kakor je bila stranka sama.

Ime je dim, a duh je, ki oživlja.

Nova hrvaška samostalna stranka je brez dvoma velike važnosti za razvoj političnih odnosov na Hrvaškem.

Najvažnejše pri tem pa je, da se je naprednjakom, dasi so v manjšini nasproti drugim elementom, ki so vstopili v novo organizacijo, posrečilo novi stranki utisniti pečat svojih idej in svojih svetovnih nazorov.

To je za napredno stvar vobče velika pridobitev, za hrvaške na-

prednjake pa pomenja to faktično zmago.

Nova stranka, ki nosi napredno obilježje, pa je za razvoj razmer na Hrvaškem tem večjega pomena, ker so si prav v zadnjem času klerikalci s pravkar izvedeno fuzijo s frankovci po dolgem trudu vendarle pridobili skromen prostorček v javnosti.

Prej ali slej pride tudi na Hrvaškem do ostrega kulturnega boja, zato je neprecenljive važnosti, da so se še pravočasno zbrali vsi protiklerikalni elementi v močno, enotno bojno falango.

Ako so tudi naprednjaki v nekaterih točkah popustili, je bil to samo plod politične in diplomatske preudarnosti in ta popustljivost bo napredni stvari sami brez dvoma samo v korist.

Vzpričo novejših dogodkov na Hrvaškem torej kličemo: Hrvaška napredna stranka je mrtva, živela hrvaška ujedinjena samostalna stranka!

Današnje obravnave pred okrajnim sodiščem.

Danes ob 4. popoldne je pred tukajšnjim okrajnim sodiščem obravnava proti odgovornemu uredniku našega lista radi sofijskega izleta. Kot pričue bodo zaslišani dr. Demeter vitez Bleiweis - Trsteniški, primarij dr. Vinko Gregorič in Anton Trstenjak. Pred istim sodiščem se vrši dopoldne ob 10. obravnava radi napada na g. Pirea v hotelu »Union«.

Klerikalcem se tresejo hlače radi belokranjske volitve.

Kako slaba prede klerikalcem pri volitvi v Beli Krajini, najbolj izpričuje pamflet, ki so ga vrgli med narod, da ž njim očrnijo naprednega kandidata. Pamflet je poln najpoderjših laži in najnesramnejših obrekovanj. Med drugim se v letaku trdi o Ganglu, da hoče duhovnike pregnati iz šole ter doseči ločitev zakona in sežiganje mrličev. Dobro znamenje je to, da se klerikalci tako zelo Gangla boje, da morajo nastopati proti njemu že s takšnimi podlimi sredstvi. V današnjem večernem listu bomo po možnosti ponatisnili ta pamflet, da naša javnost spozna vso brezmejno pokvarjenost in hudobnost naših klerikalcev.

Klerikalci in zločin v Čenstohovu.

»Slovenec« se trudi, odvaliti vso krivdo za strahovita grozodejstva, ki so se doigrala v samostanu sv. bogorodice v Čenstohovu, z ram »pobožnih« menihov in jih naprtiti drugim. Poljski klerikalni listi so v tem oziru postanejši. Tako piše »Dziennik Polski«: Ta dogodek je strašna nesreča za narod, poraz za katoliško cerkev na Poljskem. V našem ljudstvu se pojavlja takšen duševni razkol, takšen triumf za razne sekte in shizmatike, takšna kuga zastruplja naš organizem, da bo že skoro nastala doba, ko bo treba s pesnikom

vzklikniti: »Niezem Sybir, niezem knuty, lez narodu duch zatruť, to dopiero bolow bol!« (ne Sibirija, ne knuta, marveč naroda duh okuženi, to je vir vsega gorja). — Tako piše o čenstohovskem škandalu klerikalni »Dziennik Polski«, ki gotovo pozna razmere v Čenstohovu nekoliko bolje, kakor »Slovenec« izvestitelj, ki slavi bivšega priorja čenstohovskega samostana, Rajmana, kot vzor moža in poštenjaka, dasi je preiskava naknadno dognala, da je tudi ta poštenjak z Maczochom igral pod enim klobukom.

»Osamljen slučaj.«

»Slovenec« je imenoval zločin patra Maczocha »osamljen slučaj na katoliškem svetu«. Mi smo ga na to vprašali, ako je tudi morda zločin župnika Tomaševića v Polešniku, ki je zadavil svoje otroke, ki jih je imel s svojo kuharico, in ki je dal umoriti svojo teto, Ano Rančigaj, da podeduje po nji 40.000 K. »Slovenec« nam na to vprašanje ni dal nobenega odgovora. Zato konstatujemo, da čenstohovsko grozodejstvo le ni tako »osamljen slučaj na katoliškem svetu«, kakor bi ga rad predstavil »Slovenec«.

Tožba pastora dr. Hegemanna proti grofu Auerspergu.

O neki transakciji med tukajšnjim protestantskim župnikom dr. Hegemannom in grofom Gvidonom Auerspergom, ki je šel z denarjem, ki ga mu je posodil dr. Hegemann, iskat v Ameriko »dolarsko princezo«, smo že poročali v našem listu. Javili smo tudi, da je dr. Hegemann vložil pred tukajšnjim deželnim sodiščem proti grofu Auerspergu tožbo radi dolžnih 54.000 K. Na to tožbo je bil večeraj pri sodišču razpisan prvi narok. Pastorja Hegemanna je zastopal odvetnik dr. pl. Wurzbach, grofa Auersperga pa odvetnik dr. Ervin Ambroschitz. Dejstvo, da je zastopal grofa Auersperga proti protestantskemu župniku, dr. Ambroschitz, ki je član seniorata tukajšnje protestantske cerkvene občine, je vzbudilo splošno začudenje. Pri razpravi je Hegemannov zastopnik dr. Wurzbach restringiral tožbeni zahtevek od 54.000 K na 9 K 99 vin. — Kakor čujemo, je namreč med tem rodbina grofa Auersperga poravnala ves dolg pri Hegemannu. Dr. Ambroschitz je dobil 4tedenski rok za odgovor na tožbeni zahtevek. Pri razpravi je Auerspergov zastopnik zatrjeval, da bo poslal vsem listom, ki so pisali o Hegemann - Auerspergovu aferi popravke. Tega dosedaj baje zaradi tega še ni storil, ker ni imel časa.

Odmevi iz čeških pevskih krogov.

Od leta 1908, ko je »Slavec« posetil jubilejno razstavo v Pragi, vladajo med »Slavcem« in raznimi češkimi pevskimi društvi najiskrenejše bratske vezi, kar se je na prav jasen način pokazalo na »Slavčevi« 25letnici lanskega leta, na kateri je

poleg hrvaških in slovenskih društev, sodelovalo nad 20 čeških pevskih društev, ki so vrnivši se domov, prirejala slovenske večere in predavanja o krasnih vtiskih, ki so jih poneli udeleženci s svojega izleta na Slovensko. To se je pa videlo tudi letos, ko je »Slavec« posetil 50letnico »Hlahola« v Taboru. Kako omiljeni gostje so bili slovenski pevci, pokazal je »Hlahol« taborski upravniki, ko je poslal za vsakega pevca po 2 krasni terakota - podobi Jana Husa in Jana Žižke s podstavkom. A »Slavčev« prvi češki ustanovni član gosp. inženir Josip Bašta iz Kraljevinohradov, ta iskreni prijatelj Slovencev, ki je spisal že celo vrsto člankov v češke časopise, v katerih opozarja Čehe na krasote slovenskih pokrajin in ki se ravno sedaj bavi s obsežnim načrtom, prirediti prihodnje leto ob 50letnici »Hlahola« praškega »Slovensko razstavo v Pragi«, pa je društvu in posameznim pevcem poslal celo serijo fotografij, katere je povzel iz tega zadnjega društvenega izleta na Češko. Fotografije in soho je odbor opremil s primernimi napisi in jih postavil v društvenih prostorih. Nadalje je odbor sklenil, da bode »Slavec« pri vsakem večjem pevskem nastopu izvajal poleg slovenskih in hrvaških pesmi tudi po eno ali dve češki skladbi, da tako tudi s svoje strani posvedoči bratsko vzajemnost. Prvi tak nastop bo na »Martinovem večeru« v veliki dvorani »Narodnega doma« dne 13. novembra t. l.

Mrtvega iz vode potegnili.

Včeraj popoldne so potegnili iz Ljubljane v Mostah mrtvo truplo neznanega moškega.

Kolo ukradeno

je bilo urarju g. Franu Zajcu pred hišo št. 3 v Kolodvorski ulici med tem časom, ko se je šel v hišo informirat. Kolo je bil pustil zunaj. Kolo je »Diamant«, že precej obrabljeno, črno pleskano, ima zeleno luknjičasto ploščo in je vredno še okoli 120 kron. Tatvine je sumljiv nek pruski popotni, obrtni pomočnik. Pred nakupom se svari.

Pol stotine tisočakov

je zopet prešlo v gotove »dobre namene«. V deželni bolnišnici je pred kratkim umrl samski, po domače »Frolov Frone« iz Grosupljega. Mož je hodil po ulicah tak, da bi mu bil marsikdo rad dal miloščino, ko bi bil le koga pogledal, toda štrlel je vedno v tla, pobiral ostanke papirja, vžgalie in sploh kar je našel. Bil je pravi čudak in kar ga more navadno oko soditi, bi ne imel biti popolnoma normalen. Posestvo, ki je je posedoval poleg denarja po svojih starših, je prodal in potem prišel v Ljubljano kazat svojo revščino. Niti dobre obleke si ni privoščil. Ko so doma živeči sorodniki izvedeli za njegovo smrt, so se prišli informirat in izvedeli so, da je čudak zapustil okoli 45 tisočakov za »gotove name-

LISTEK.

Ljubezen in junaštva strahopetnega praporčaka.

Roman; spisal F. K.

(Konec.)

V kuhinji pa so dekile stikale glave in šušljale in ugibale, kaj naj vse to pomeni.

»Jaz pa vam rečem« je zatrjevala dekla, ki je Čerina prva videla, »tega ima naša gospodična rada in nikogar drugega na svetu. Jaz sem to vedela, ko je gospodična stopila iz hiše. Kako sta se pogledala! In ko je gospodična potem rekla »Andrej...« slišite, vsi pisarji tega sveta ne morejo popisati, koliko ljubezni je bilo v tej eni sami besedi.

In ženske so prikimavale in prisluškujoč na vratih so šepetale:

»Strašno ji je hudo... Ali ga mora imeti rada... Kaj se je neki zgodilo.«

Ves dan se ni ganila Leonora iz svoje sobe. Šele v mraku se je toliko pomirila, da je poskrbela v hiši, kar je bilo treba, potem pa se je zopet vr-

nila v svojo sobo in vzela v roke mandolino. Polglasno so vrele melodije iz nežnega glasbila in končno je mogočno in koprneče zazvenel napev pesmi, ki jo je Snój doslej le dvakrat slišal, enkrat, ko jo je žvižgal Čerin, drugič, ko jo je Leonora igrala v hiši gospe Jerajeve.

Skozi odprto okno je zvenela ta melodija in od daleč jo je slišal in spoznal mož, ki se je, spremljan od svojega sluga, bližal hiši. Ko je udarila ta melodija na njegovo uho, je obstal in poslušal, potem je bolestno zaklical:

»Ta melodija — prišel sem prepozno!«

A šel je dalje, kajti ni mu bilo mogoče, da bi se bil kar odpovedal svoji življenski sreči, vsaj prepričati se je hotel, če je res vse izgubljeno.

Mirno in prijazno kot vselej ga je sprejela Leonora. A ni se čudila, da je prišel, ni ga vprašala, čemu je prišel in ni ji prišlo na misel, ga vprašati, zakaj je pravzaprav poroko odložil. Pozorno in ljubeznivo je skrbela zanj, a Snój si je rekel, da se briga zanj kakor mati za svojega otroka in ne kakor nevesta za svojega ženina.

»Z menoj govori, z menoj se bavi, a njene misli so pri njem,« si je na tihem rekel Snój. »Njeno prijateljstvo in njena dobrota sta pri meni, njeno srce pa je Čerin odnesel seboj.«

Nenadoma je prekinil Snój pogovor, ki je ravno tekkel in je vprašal:

»Leonora — ali si tudi ti vzela svoje pero nazaj?«

Pogledala mu je globoko oči.

»Da — tudi jaz! A kdo ti je povedal, da je bil tu?«

»Vedel sem, da pride, vedel sem, da je na potu. Bosizio mi je to povedal. In ker sem trepetal za svojo srečo, sem hitel sem, a česar sem se bal, to se je vendar zgodilo. Hotel sem se boriti zate, a vidim, da je vse izgubljeno.«

»Ne umejem te,« je rekla Leonora. »Čerin je bil tu in jaz sem vzela svoje pero nazaj. A povedala sem mu tudi, da sem tvoja nevesta in pustila sem ga oditi.«

»A zame si vendar izgubljena,« je vzkliknil Snój. »Tista melodija, ki sem jo slišal grede semkaj, mi je vse povedala...«

»Ne delaj si nepotrebnih boleti,« je rekla Leonora in položila svojo

roko na Snojevo ramo. »Tvoja nevesta sem in postati hočem tvoja žena...«

»Ti se hočeš žrtvovati, Leonora,« je dejal Snój, »a tega ne morem dopustiti. Nisem prišel sem, da bi tvojo osebo iztrgal Čerinu, prišel sem z namenom, da bi se vojeval za tvojo ljubezen. A zdaj vidim, da ima tvojo ljubezen Čerin, edinole on, in zdaj tudi vem, da jo je vedno imel. Ti me imaš pač rada, razen Čerina morda nikogar tako kakor mene, ali svojo dušo si darovala Čerinu in njemu si zapadla za vse življenje.« Slutil sem to mnogokrat, danes to vem. A očitati si nimava ničesar, ne ti meni, ne jaz tebi. Ti si mislila, da boš mogla svojo prvo ljubezen brez sledu iztrgati iz svojega srca in si se motila, kakor sem se motil jaz, misleč, da boš Čerina počasi vendar pozabila. Oba sva bila v zmoti, ker sva oba pozabila, da je ljubezen moč vseh moči, da je večja in močnejša kakor življenje in smrt.«

Še tisti večer je Snój zapustil hišo Leonore Gornikove in se odpeljal v Ljubljano.

Zopet se je smejala spomlad. Pogoreli Gornikov gradič je bil iz-

ne. Kdo se bode zadnji smejal, še ne vemo, znano je pa nam toliko, da ne posebno potrebni. Sorodniki so siromaki, ki komaj životarijo, in kaj so dobili? Eden 10, eden 20, eden, pravi berač z družino, pa 30 kron. 45 tisočakov je pa šlo rakom žvižgat. Vsled pomanjkanja sredstev se sorodniki niti pravdati ne morejo, pa saj bi bilo bržkone itak brezpomembno. Seveda stiskajo ubogi kmečki siromaki v žepu pesti, a 45 tisočakov bodo imeli pa le »dobri nameni«. Mogoče pa pridemo zadevi nekoliko bolj na jasno, in takrat tudi natančno osvetlimo te »namene«. Sedaj še ne izrečemo nikake obsodbe.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče Ljubljansko.

Pretep. Skoro sam pretep in pretep je na dnevnem redu pri okrajnem sodišču. To je jako žalostno za višino izobrazbe »našega dobrega ljudstva« v ljubljanski okolici. Ravno tam je največ pretepev, kjer imajo klerikale največ besede. Zadnjič, 25. septembra, in naslednji dan, je bil velik eksces v tovarniški restavraciji v Vevčah. Rabuke so se udeležili Janez Zulovec, Jakob Zulovec, France Kocjan in Andrej Remc. Pretepači so metali med mirne goste steklenice in kozarce, in Janez Zulovec je pri tem lahko poškodoval nekega delavca. Janez Zulovec je sploh znan pretepač, kaznovan je bil že osemkrat, akoravno je komaj 20 let star. Tudi ostali trije se radi pretepavajo. Rabuke dne 25. m. jim pa ni bilo še dosti, prišli so še drugi dan in so napadli gostilnico s kamenjem. Sodnik je obsodil vse štiri ekscentrice, in sicer Janeza Zulovca na 14 dni zapore z enim postom in enim trdim ležiščem, Jakoba Zulovca na teden dni zapore z enim postom in enim trdim ležiščem, Franceta Kocjana in Andreja Remca — pa vsakega na 4 dni zapore, poostrenega z enim postom in enim trdim ležiščem.

O draginji.

Snoči se je vršil v »Mestnem domu« zelo dobro obiskan shod, katerega so sklicale združene organizacije državnih uradnikov in učiteljev.

Na dnevnem redu je bilo **draginjsko vprašanje**, ki danes razburja vso Avstrijo.

Zborovanje je otvoril višji davčni upravitelj Lilleg. V svojem nagovoru poudarja, da uradniške in učiteljske organizacije nastopajo le redkokdaj javno. Če pa nastopajo, mora biti za to že skrajna sila. Ta skrajna sila se pojavlja vedno hujše. Neznosna draginja sili uradnike, da nastopajo danes javno. Uradništvo pa hoče povzdigniti svoj glas tako glasno, da ga bodo slišali na merodajnem mestu. Oče uradnik ni več kos, da bi s svojo plačo kril potrebe svoje družine, zabrede vedno

nova dozidan in polno rok je bilo na delu, da ga izpremeni v prijetno bivališče. Dva moža sta ogledovala to delo. Eden je bil ves siv in je težko hodil, a njegove oči so se še iskrale in krepko in odločno je bilo njegovo vedenje. To je bil »stari Leo«, polkovnik Čerin. Njegov spremljevalec je bil major Žun.

»Prav prijetno bivališče bo to, prav prijetno,« je godrnjal stari Čerin. »Več kot štirideset let sem se vojskoval po vsem svetu, a vse žive dni nisem napravil takega plena, kakor sta ga Bosizio in moj sin napravila na piratski ladji. Srečo mora imeti človek...«

Potem pa se je obrnil k svojemu spremljevalcu in nenadoma rekel:

»Povejte, major, ali razumete vi mojega fanta? Najprej ni hotel iti v vojno — potem pa taka dejanja! Ali vi to razumete?«

»Zdi se mi, da pač.«

»Jaz ne,« je odločno izjavil stari lev. »In to dekle — ali je vi razumete?«

»Pač, razumem jo!«

»Jaz tudi nje ne,« je izjavil polkovnik. »Čudna sta ta dva človeka, a rada se imata in srečna sta, da kaj takega še nisem videl na svetu.«

pogostejše v dolgove, iz katerih se ne more več izkupati. Zato se uradništvo obrača do svojega kruhodajaleca, do slavne vlade, katere dolžnost je, da priskoči svojim delavcem na pomoč. Po naročilu osrednje zveze zboruje danes uradništvo po vseh avstrijskih mestih.

Nato se voli predsedstvo. Na predlog g. dr. Marna se izvoli za predsednika višji davčni upravitelj, g. Lilleg, za podpredsednika se izvolita poštni oficijal Majer in računski svetnik Langof. Za zapisničarja se imenujeta računski oficijal Roštan in Skalar. Predsednik pozdravi nato državnega poslanca g. Ivana Hribarja, deželnega poslanca, deželnega sodnega nadsvetnika Višnikarja in dr. Trillerja. Na predlog predsednika zakličejo zborovalci cesarju k njegovi 80letnici trikratni »Slava«!

Gosp. prof. Josip Reischer poroča nato zelo obširno o draginjskem vprašanju. Njegovo temeljito poročilo, ki je izzvalo živahno odobravanje, priobčimo v današnji večerni izdaji. Prof. Reischer prečita nato sledečo

resolucijo:

Občeznana in še vedno naraščajoča draginja vseh nučnih življenjskih potrebščin, kakor tudi že nedosežne visoke stanarinske najemnine, ki so privedle vse državno uradništvo in učiteljstvo v skrajno neugoden gospodarski položaj.

Ker nobeno dosedaj uporabljeno poskušeno ali šele obljubljeno sredstvo za omejitev draginje ne more prinesiti pomoči, ker torej ne poznamo druge rešitve, se obračamo dne 14. oktobra 1910 na draginjskem zborovanju organizacij ljubljanskih državnih uradnikov zbrani državni uradniki vseh vrst na visoko c. kr. vlado, da jim v vsaj delno zboljšanje obupnega razmerja nemudoma dovolijo primerno draginjsko doklado.

Resolucija je bila soglasno sprejeta.

K besedi se priglasi živahno aklamiran državni poslanec gospod Ivan Hribar. V svojem govoru omenja draginjskega odseka v parlamentu, kateremu je on predsednik. Odsek se je ustanovil v svrhu, da razmotriva vprašanje, kako bi bilo možno odpraviti neznosno draginjo. Odsek se je sicer že večkrat posvetoval, žal, da za njegova posvetovanja ni dovolj zanimanja. Vanj so izvoljeni celo poslanci, ki provzročajo s svojo odsotnostjo nesklepčnost odhoda. Odsek se je pred vsem bavil s stanovanjsko draginjo, ki so jo provzročili nenavadno visoki hišni davki. Tako visokih davkov ni menda nikjer, kakor v Avstriji; v Nemčiji se plačuje komaj četrtino toliko ko pri nas. Finančni minister namerava izvesti neke reforme glede hišnega davka. Če se reforme izvedejo, bodo sicer davki nekoliko nižji, toda vprašanje je, če bo to kaj koristilo najemnikom. Zato se je lotil draginjski odsek drugega sredstva, in kaže se, da ne brez uspeha. Odsek zahteva, da država potreben denar za zidanje uradniških in delavskih hiš. Vlada da na razpolago 25 milijonov kron v to svrhu, da se zadeva še ni definitivno rešila v parlamentu, temu je kriva obstrukcija.

Odsek je sicer zahteval 60 milijonov, čemur je pa nasprotoval finančni minister. Kadar da država na razpolago teh 25 milijonov, tedaj bo mogoče zazidati v stanovanja 250 do 300 milijonov. Razne interpelacije glede znižanja transportnih pristojbin nimajo posebne vrednosti, ker je znižanje tako malenkostno, da ne more vplivati na trge.

Če se hoče odpraviti draginjo, je pred vsem potrebno, da se država loti drugačne gospodarske politike. Če daje vlada agrarcem še tolikšna sredstva, vendar ne bo nikdar mogoče zadostiti vsem potrebam z domačo živino. Danes že kakorkoli se izhajamo, kar obstoji med Avstrijo in Ogrsko carinska unija. Kako pa bo leta 1817., če se zapre ogrska meja? Kje bomo takrat dobivali pri sedanji gospodarski politiki dovolj živine? Kdor trezno premišluje današnje gospodarsko stanje, mora priti do prepričanja, da je neobhodno potrebno, da se odpro meje za uvoz živine.

Predvsem je obžalovati, da so zaprte meje na Balkan, od česar ima tudi naša industrija veliko škodo. Treba je zahtevati od države pametne gospodarske politike, potem bo draginja sama jenjala. S pametno gospodarsko politiko bo uradništvu bolj pomagano, kakor pa z draginjsko doklado. Ako bo dala vlada uradnikom draginjsko doklado, bodo gotovo cene zopet poskočile. Treba je torej take gospodarske politike, da bo draginja sama jenjala in da bo moglo uradništvo izhajati z dosedanjimi plačami. Sicer je pa pri marsikakih živilih kupujoče ženstvo samo vzrok draginje. To je vprašanje, o katerem naj bi razpravljale ženske organizacije. S stankami, kakršna je bila v Kremsu, se ne da dosti doseči, kajti treba je pomisliti, da mora mesar drago plačevati živino. Edinole vlada more odpraviti draginjo. Če bodo od vseh strani leteli na njena ušesa kliči po odpomoči, se vlada ne bo mogla dalje braniti in bo končno morala kaj storiti. Ti kliči bodo morali vplivati tudi na draginjski odsek, da bo bolj vestno vršil svojo dolžnost. Z željo, da bi rodila zborovanja poveljne uspehe, zaključim gospod poslanec svoja izvajanja, za katere je žel živahno pohvalo.

K besedi se oglasi deželni poslanec g. dr. Triller. V svojem govoru omenja nujni predlog, ki so ga stavili narodno-napredni poslanci takoj v prvi seji deželnega zbora, in s katerim se zahteva, da se takoj odpro južne meje naše države, dokler se pa to ne zgodi, naj se dovoli uvoz mesa iz južne Amerike. S tem nujnim predlogom je napredni deželnozbornski klub dokazal, da umeva položaj, v katerem se nahaja uradništvo in delavstvo. Pri klerikalnih poslancih pa omenjeni nujni predlog ni našel milosti ter je bil odklonjen. V Londonu se mudi avstrijska komisija, ki si ogleduje iz Amerike vpepljeno meso ter naprave, ki so potrebne za izlaganje mesa. Komisija je dognala, da uživata londonski uradnik in delavec južnoameriško meso za 30% ceneje nego Avstriji, dasi-ravno so plače angleških uradnikov in delavcev mnogo večje nego avstrijskih. Napredni deželnozbornski poslanci so pokazali simpatije do delujočih slojev, ako niso dosegli uspehov, so temu krivi drugi. Gospod poslanec zagotavlja zborovalcem, da bodo delovali napredni poslanci tudi nadalje v tem smislu. Končno želi uradnikom najboljšega uspeha.

Predsednik se zahvali državnemu poslancu g. Ivanu Hribarju ter deželnemu poslancu dr. Trillerju za njuno poročilo, zahvali se zborovalcem ter gospodinjam, ki so došli v tako mnogobrojnem številu, na kar zaključim zborovanje.

Najnovejše vesti.

Kdo je inseceniral protiklerikalne demonstracije in izgrede na Portugalskem.

S. — Dunaj, 15. oktobra. V zadnjih dneh je došlo preko Berolina mnogo najrazličnejših vesti zlasti o protiklerikalnih izgredih na Portugalskem. Te vesti so skoraj vse popolnoma izmišljene in jih je izmislila Nemčija iz zlobnosti proti Angličani, ki je na mirni ureditvi portugalskih razmer jako interesirana.

Dogodki na Portugalskem.

B. — Bern, 15. oktobra. Lisabonske vesti, da je Švica že odobrila proglasitev portugalske republike, so neresnične. Švicarski »Bundesrat« se namreč še ni bavil s tem vprašanjem.

Indajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Borzna poročila.

Dunaj, 14. oktobra. Ugodna inozemska poročila so pospešila živahnost večerajšnega trga. Zlasti lokalne vrednosti so se precej kupovale, od katerih so pridobile pred vsem akcije Union-banke, Länder-banke in montanske ter stavbinske vrednosti. — Bančni report je znašal 5 1/4%. Rente so bile mirne.

Ljubljanska „Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 14. oktobra 1910.

Maloznačajni papirji.	Deurski	Blagovni
4% majeva renta	93-15	93-35
4-2% srebrna renta	96-95	97-15
4% avstr. kronska renta	93-10	93-30
4% ogr.	91-80	92-—
4% kranjsko deželno posojilo	96-—	97-—
4% k. o. češke dež. banke	94-—	95-—

Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	215-—	225-—
„ „ 1864	322-—	328-—
„ tiske	155-25	161-25
„ zemeljske I. izdaje	298-—	304-—
„ „ II.	277-50	283-50
„ ogrske hipotečne	247-50	253-50
„ dun. komunalne	533-—	543-—
„ avstr. kreditne	518-—	528-—
„ ljubljanske	88-—	94-—
„ avstr. rdeč. križa	60-—	64-—
„ ogr. „ „	37-25	41-25
„ bazilika	27-75	31-75
„ turške	255-50	258-50

Debitno.		
Ljubljanske kreditne banke	444-—	446-—
Avstr. kreditnega zavoda	670-21	671-21
Dunajske bančne družbe	557-75	558-75
Južne železnice	117-—	118-—
Državne železnice	759-50	760-50
Alpine-Montan	774-50	775-50
Češke sladkorne družbe	257-—	259-—
Živnostenske banke	272-25	273-—

Valute.		
Cekini	11-37	11-40
Marke	117-57 1/2	117-77 1/2
Franki	95-50	95-60
Lire	94-75	94-95
Rublji	254-50	255-50

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 14. oktobra 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	10-38
Pšenica za april 1911.	za 50 kg	10-42
Rž za oktober 1910	za 50 kg	7-79
Koruzza za maj 1911	za 50 kg	5-48
Oves za oktober 1910.	za 50 kg	8-20

Efektiv.

5 višje.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na vogalu Knaflcove ulice (nasproti glavne pošte)

znano najboljšje perilo

najcenejši nakup

182

oprem za neveste.

Eng. Franchetti

v Ljubljani, Sodnijska ulica 2,

nasproti kavarni »Evropa«

priporoča svojo elegantno in higijenično urejeno

3

brivnico

in prodajo raznih dišav in kozmetičnih predmetov.

Svoji k svojim!

2 lepa prostora

pripravna za delavnice ali skladišča
se s 1. novembrom oddasta.

Poizve se pri hišnem gospodarju
Ivanu Košenina, Kolodvorska
ulica št. 6.

189

Samo kratek čas i

Poprej predno oddam odjemalcem na
debelo iz posebnega oddelka en bloc
veliko število

jopic, paletotov, raglanov
in kimona mantil za dame

v vrednosti od 40 K do 60 K

poprečno za K 8-—,

opozarjam svoje cenjene odjemalke
na to ugodno priliko za vreden nakup.

O. Bernatovič

Angleško skladišče oblek

Ljubljana, Mestni trg 5. 202

Samo nekaj dni!

Samo nekaj dni!

Unionova dvorana.

V soboto, dne 15. in v nedeljo, dne 16. oktobra
ob 4. popoldne in ob 8. zvečer

zadnje predstave

THE ROYAL BIO CO.

iz lovske razstave na Dunaju.

Nj. Veličanstvo cesar Franc Jožef I. na lovu na divje koze
in pa drugi senzacionalni spored.

Cene prostorov: balkon in I. prostor 2 K, II. prostor 1 K 50 vin.,
III. prostor 1 K, stojišče 60 vin.

Otroci popoldne polovične cene.

Predprodaja že od danes naprej v knjigarni R. Drischel, Kongresni trg. 190

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 $\frac{1}{2}$ %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnice: zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskompira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Kupujte večerno izdajo „Slovenskega Naroda“.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem zadržnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ %

brez vsakega odbitka rentnega danka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 $\frac{1}{4}$ % z 1 $\frac{1}{2}$ % na amortizacijo ali pa po 5 $\frac{1}{4}$ % brez amortizacije, na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštne hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenjske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica št. 2.

priporoča promese na Dunajske komunalne srečke à K 18' — Zrebanje 2. novembra Glavni dobitek K 300.000.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje po čistih 4 $\frac{1}{2}$ %

Leta 1873. ustanovljena delniška družba

Kranjska stavbinska družba v Ljubljani

Stavbeno podjetništvo; pisarna za arhitekture in stavbenotehniška dela; tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za stavbena in fina dela; opekarne s strojnim obratom v Kosezah in na Viču; kamnolomi v Podpeči in v Opatiji.

Telefon št. 16.

Priporoča se za stavbena dela vsake vrste.

163

Telefon št. 16.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovenski banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej domač slovenski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovenski zavarovalni zavod v Avstriji.

Ogromni rezervni fond K 48.812.797 — jamči za popolno varnost.

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovenska zavarovalnica z vse-

skozi slovensko - narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva,

organizacije in prispeva k narodnim dobrotinam namenom.

Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamo-

svojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje generalni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani.

OGROMNI
REZERVNI
FOND

Največji, najvarnejši
slov. denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA

..

Prežernova ulica št. 3.

..

LJUBLJANA

Največji, najvarnejši
slov. denarni zavod.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron. — Denarni promet do 31. dec. 1909 nad 518 milijonov kron. — Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zvržen rezervni zaklad še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vse davne močje. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem. — Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po

4 $\frac{1}{2}$ %

brez odbitka; nevzdržane obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posoja na zemljišča po 5%, obresti in proti amortizaciji po najmanj 1 $\frac{1}{4}$ % na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.